

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 19 października 2023 roku

OS-WP-II.310

DECYZJA NR 1317/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903, z późn. zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia:

- I. W opisanym stanie faktycznym nr 1 dot. usługi hotelowej:
 1. – że Wnioskodawca podlega obowiązkowi pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ww. ustawy, od przewoźnika kolejowego jako użytkownika końcowego nabywającego produkty, napoje lub żywność oferowane w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ww. ustawy, w ramach usługi hotelowej - uznają za prawidłową.
 2. – że Wnioskodawca podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy, jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu oznaczone logiem X produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ww. ustawy tj.: logowane kubki na napoje w tym ich nielogowane pokrywki i wieczka w ramach usługi hotelowej - uznają za prawidłową.
 3. – że Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy, gdy w ramach usługi hotelowej wydawane są podróżnym posiłki w nielogowanych pojemnikach na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do ww. ustawy - uznają za prawidłową.
 4. – że Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 2 ww. ustawy, gdy w ramach usługi hotelowej wydawane są podróżnym jednorazowe zestawy higieniczne z logo przewoźnika kolejowego na opakowaniu tj. ręcznik jednorazowy bawełniany i mydło pakowane jednostkowo oraz odrębnie-mokre chusteczki antybakteryjne z logo przewoźnika na opakowaniu - uznają za prawidłową.
- II. W opisanym stanie faktycznym nr 2 dot. usługi gastronomicznej (usługi poczęstunkowej):
 1. – że Wnioskodawca podlega obowiązkowi pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ww. ustawy, od przewoźnika kolejowego jako użytkownika końcowego nabywającego od Wnioskodawcy - z przeznaczeniem do wydawania podróżnym w ramach ceny zakupionego biletu w ramach usługi gastronomicznej (usługi poczęstunkowej) – produkty, napoje, żywność oferowane w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ww. ustawy (kubki na napoje w tym ich pokrywki i wieczka/pojemniki na żywność) - uznają za prawidłową.
 2. – że Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy, gdy w ramach usługi poczęstunkowej wydawane są podróżnym posiłki w nielogowanych pojemnikach na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do ww. ustawy oraz napoje w nielogowanych kubkach wraz z pokrywkami i wieczkami – uznają za prawidłową.

3. – że opakowania używane w ramach konfekcjonowania przez producentów/dystrybutorów dla X asortymentu polegające na zapakowaniu w odrębną folię np. saszetki cukru i serwetki tzw. „owijków bez dalszej obróbki” nie stanowią paczek i owijek, o których mowa w Sekcji I Załącznika nr 9 do ww. ustawy - uznają za prawidłową.
- III. W opisanym stanie faktycznym nr 3 dot. komercyjnej usługi gastronomicznej (sprzedaż):
1. – że Podmiotem zobowiązanym do pobrania od użytkowników końcowych opłaty, o której mowa w art. 3b ww. ustawy, w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej jest podwykonawca Wnioskodawcy realizujący usługi w imieniu i na rzecz X w ramach systemu franczyzowego X – uznają za prawidłową.
 2. – że Wnioskodawca jest zobowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy, jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu oznaczone logiem X produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ww. ustawy tj. kubki na napoje w tym ich pokrywki i wieczka/pojemniki na żywność, które używane są w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej - uznają za prawidłową.
 3. – że Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy, gdy w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej używane są nielogowane pojemniki na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do ww. ustawy oraz nielogowane kubki wraz z pokrywkami i wieczkami - uznają za prawidłową.
- IV. W opisanym stanie faktycznym nr 4 dot. stacjonarnej działalności gastronomicznej: że Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi uiszczania opłaty, wynikającej z art. 3k ust. 1 ww. ustawy, w przypadkach, gdy klient w ramach stacjonarnej usługi gastronomicznej zamówi u Wnioskodawcy własne logowane jednorazowe produkty w postaci flagi (drewniany patyczek i góra foliowany papier z klejem) wbijanej w produkt spożywczy np. burger, muffin itp. lub balony na patyczkach z logo klienta w ilości określonej przez niego i zgodnie ze złożonym zamówieniem - uznają za prawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z 6 września 2023 roku. (data wpływu: 7 września 2023 roku) X, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

Pismem znak: OS-WP-II.310.X z 12 września 2023 r. wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 ustawy Prawo przedsiębiorców, do usunięcia braków poprzez przesłanie potwierdzenia uiszczenia opłaty za wydanie interpretacji. Strona złożyła uzupełnienie wniosku 26 września 2023 r., pismem z 22 września 2023 roku, do którego dołączyła potwierdzenie uiszczenia opłaty w wysokości 160 zł za wydanie decyzji interpretacyjnej zgodnie z art. 34 ust. 6 Prawa przedsiębiorców.

Strona przedłożyła przedmiotowy wniosek co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o opłacie produktowej”, w sprawie dotyczącej ustalenia ponoszenia i pobierania opłat w poniżej przedstawionych przez Stronę czterech stanach faktycznych.

Stan faktyczny nr 1 przedstawiony przez Stronę:

- I. „Wnioskodawca - X prowadzi obsługę pasażerów w wagonach sypialnych (WL) i z miejscami do leżenia (Bc) - tzw. usługę hotelową. Realizacja usługi hotelowej w ramach zawartych umów z przewoźnikiem kolejowym obejmuje m.in. świadczenie przez X na rzecz przewoźnika kolejowego czynności serwisu pokładowego w obsługiwanych wagonach sypialnych i z miejscami do leżenia w pociągach nocnych. Usługi serwisu pokładowego w ramach usługi hotelowej w pociągach nocnych realizowane są przez pracowników zatrudnionych przez X (konduktorów, asystentów obsługi pasażerów) i polegają na przygotowaniu i wydaniu podróznemu w ramach zakupionego biletu:
 - 1) kawy/herbaty w jednorazowych kubkach z logo Wnioskodawcy - X wraz z nielogowanym wieczkiem i mieszadełkiem,

2) jednorazowego zestawu higienicznego z logo przewoźnika kolejowego na opakowaniu tj. ręcznik jednorazowy bawełniany i mydło pakowane jednostkowo oraz odrębnie - mokre chusteczki antybakteryjne z logo przewoźnika na opakowaniu,
3) wydawaniu poczęstunku (ciasto sękacz, baton, woda mineralna, sok, śniadanie, żel pod prysznic) w jednorazowych opakowaniach bez logotypu.

Opakowania stosowane do pakowania produktów podawanych w ramach realizacji powyższych umów, stanowią opakowania z tworzyw sztucznych lub z papieru/tektury i kupowane są bezpośrednio od producentów bądź pośredników przez Wnioskodawcę. Zgodnie z umowami zawieranymi z przewoźnikiem kolejowym, umowy oraz załączniki do umów określają szczegółowo standard realizowanych usług dla podróżnych, wskazują zakres zastosowania opakowań jednorazowych (m.in. kubki jednorazowe z powłoką z tworzywa sztucznego, sztucze, torebki, tacki papierowe, zamykane pojemniki, serwetki).

Wskazane powyżej usługi wliczone są w cenę biletu sprzedawanego podróżnym. Poczęstunek wydawany jest bezpłatnie (w ramach zakupionego biletu na przejazd pociągiem) przez pracowników Wnioskodawcy.

Wnioskodawca realizuje usługę hotelową na podstawie zawartych umów z przewoźnikiem, realizując na jego rzecz odpłatną usługę, nie pobierając opłat od podróżnego.”

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

- 1) Czy Wnioskodawca jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b Ustawy od przewoźnika kolejowego jako użytkownika końcowego, nabywającego w ramach usługi hotelowej produkty, napoje lub żywność oferowane w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy (kubki na napoje, w tym pokrywki wieczka oraz pojemniki na żywność) z przeznaczeniem do wydawania podróżnym w ramach ceny zakupionego biletu?
- 2) Czy Wnioskodawca jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu oznaczone logiem X produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do Ustawy takie jak: kubki na napoje w tym ich pokrywki i wieczka, które wydawane są w ramach usługi hotelowej?
- 3) Czy Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach usługi hotelowej wydawane są podróżnym posiłki w nielogowanych pojemnikach na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy?
- 4) Czy Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 2 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach usługi hotelowej wydawane są podróżnym jednorazowe zestawy higieniczne z logo przewoźnika kolejowego na opakowaniu tj. ręcznik jednorazowy bawełniany i mydło pakowane jednostkowo oraz odrębnie - mokre chusteczki antybakteryjne z logo przewoźnika na opakowaniu (produkt wskazany w sekcji II załącznika nr 9 do Ustawy)?

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

Ad. 1.

Wnioskodawca jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b Ustawy od przewoźnika kolejowego jako użytkownika końcowego nabywającego produkty, napoje lub żywność oferowane w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy (kubki na napoje, w tym pokrywki wieczka oraz pojemniki na żywność) w ramach usługi hotelowej.

Przepis art. 3b ust. 1 Ustawy, który stosuje się od 01.01.2024 r., wskazuje, że obowiązkiem pobierania opłaty od użytkownika końcowego objęci są przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne, „w których oferowane są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty”. Użytkownik końcowy w art. 2 pkt 11ac) Ustawy definiowany jest jako podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży”. Tym samym, definicja „użytkownika końcowego” nie wyklucza organizacji nie będących osobami fizycznymi jako użytkowników końcowych.

Przewoźnik kolejowy w ramach usług przewozów dalekobieżnych z wagonami sypialnymi i miejscami do leżenia na podstawie umowy przewozu (bilet kolejowy) oferuje bezpłatny poczęstunek, który na podstawie umowy hotelowej wydawany jest przez pracowników Wnioskodawcy. Za zakup elementów składowych, w tym opakowań i oferowanie podróznym odpowiada Wnioskodawca na podstawie umowy zawartej z przewoźnikiem.

W ocenie Wnioskodawcy, przewoźnik kolejowy, z którym X ma zawartą umowę hotelową na obsługę podróznym w wagonach sypialnych i wagonach z miejscami do leżenia jest użytkownikiem końcowym, od którego X powinien począwszy od 01.01.2024 r. pobrać opłatę, o której mowa w 3b ust.1 Ustawy od produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy, takich jak:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

W związku z powyższą kwalifikacją, Wnioskodawca jest ponadto zobowiązany do realizacji obowiązku z art. 3h Ustawy - prowadzenia ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę.

Podsumowując, ze względu na okoliczność, że od podróznego Wnioskodawca nie pobiera jakichkolwiek opłat z tytułu wydawanych w wagonach sypialnych i wagonach z miejscami do leżenia: kawy/herbaty w jednorazowych kubkach z logo Wnioskodawcy - X wraz z nielogowanym wieczkiem i drewnianym mieszadłem, jednorazowego zestawu higienicznego z logo przewoźnika kolejowego na opakowaniu tj. ręcznik jednorazowy bawełniany i mydło pakowane jednostkowo oraz odrębnie - mokre chusteczki antybakteryjne z logo przewoźnika na opakowaniu oraz poczęstunku w jednorazowych opakowaniach bez logotypu, podróznym nie jest użytkownikiem końcowym. Za użytkownika końcowego, od którego Wnioskodawca powinien naliczyć opłatę uznawać należy przewoźnika kolejowego, który nabywa produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne (wydania podróznym), bez dalszej odsprzedaży.

Ad. 2.

Wnioskodawca jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu oznaczone logiem X produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do Ustawy tj.: logowane kubki na napoje w tym ich nielogowane pokrywki i wieczka, w ramach usługi hotelowej.

Wnioskodawca w zakresie usługi hotelowej jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu oznaczone logiem X produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do Ustawy tj.: kubki na napoje w tym ich pokrywki i wieczka, ponieważ X kwalifikować należy jako przedsiębiorcę w rozumieniu Ustawy, który przedmiotowe produkty wprowadza do obrotu ze względu na zlecenie ich produkcji z własnym logo, w związku z czym będzie odpowiadał za odprowadzanie opłat wprowadzającego.

W myśl art. 2 pkt 9b) Ustawy za przedsiębiorcę uważa się „przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzspółnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu (...), w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r.

poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy."

Ze względu na oznaczenie logiem X kubków na napoje wydawanych w ramach usługi hotelowej w wagonach sypialnych i wagonach z miejscem do leżenia, Wnioskodawca obowiązany jest do naliczenia opłaty z art. 3k ust. 1 Ustawy za wprowadzenie do obrotu: kubków na napoje w tym Ich pokrywek i wieczek.

Ponadto, w związku z kwalifikacją powyższego obowiązku Wnioskodawca zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji o której mowa w art. 3o Ustawy, tj. ewidencji produktów wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym zawierającej w zależności od rodzaju tych produktów odpowiednio ich masę albo liczbę.

Ad. 3.

Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach usługi hotelowej wydawane są podróżnym posiłki w nielogowanych pojemnikach na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy.

Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach usługi hotelowej wydawane są podróżnym posiłki w nielogowanych pojemnikach na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy.

W przypadku nielogowanych pojemników na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy podmiotem zobowiązanym do uiszczania opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy jest producent/dystrybutor, który wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu poprzez ich sprzedaż na rzecz X.

Ad. 4.

Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 2 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach usługi hotelowej wydawane są podróżnym jednorazowe zestawy higieniczne z logo przewoźnika kolejowego na opakowaniu tj. ręcznik jednorazowy bawełniany i mydło pakowane jednostkowo oraz odrębnie - mokre chusteczki antybakteryjne z logo przewoźnika na opakowaniu (produkt wskazany w sekcji II załącznika nr 9 do Ustawy).

Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 2 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach usługi hotelowej wydawane są podróżnym jednorazowe zestawy higieniczne z logo przewoźnika kolejowego na opakowaniu tj. ręcznik jednorazowy bawełniany i mydło pakowane jednostkowo oraz odrębnie - mokre chusteczki antybakteryjne z logo przewoźnika na opakowaniu (produkt wskazany w sekcji II załącznika nr 9 do Ustawy).

Ze względu na oznaczenie logiem przewoźnika kolejowego zestawu higienicznego oraz odrębnie - opakowania mokrych chusteczek pakowanych jednostkowo, wydawanych podróżnym przez Wnioskodawcę w ramach usługi hotelowej w wagonach sypialnych i wagonach z miejscem do leżenia, podmiotem obowiązującym do naliczenia opłaty z art. 3k ust. 1 Ustawy za wprowadzenie do obrotu:

zestawu higienicznego oraz odrębnie - opakowania mokrych chusteczek pakowanych jednostkowo jest przewoźnik kolejowy. Przewoźnik kolejowy, którego logo jest na opakowaniach wskazanych produktów zleca X wytworzenie produktu. Wnioskodawca w ramach obowiązujących procedur zakupowych dokonuje wyboru wykonawcy, który wytwarza przedmiotowe produkty, które następnie są wydawane przez pracowników X podróżnym w ramach biletu.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego nr 1 przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.).

Art. 3b ustawy o opłacie produktowej wskazuje na obowiązek poboru opłaty przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ww. ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Art. 2 pkt 11ac ww. ustawy podaje definicję użytkownika końcowego jako podmiotu

nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Natomiast art. 3k ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;

2) uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu; a przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcji II załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

Z kolei przedsiębiorca jest definiowany w art. 2 pkt 9b ustawy o opłacie produktowej – jako przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.⁽¹³⁾), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1380/2013", w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 2 pkt 12a ww. ustawy, wprowadzeniem do obrotu jest pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne. Stąd zgodnie z art. 2 pkt 11ac i art. 3b ww. ustawy, w przypadku świadczenia usługi hotelowej przez Wnioskodawcę na rzecz przewoźnika kolejowego w postaci sprzedaży produktów wymienionych w załączniku nr 6 do ww. ustawy, to Wnioskodawca będzie zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ww. ustawy, od przewoźnika kolejowego będącego użytkownikiem końcowym (pytanie 1).

W przypadku opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy, to Wnioskodawca zgodnie z brzmieniem przepisów wynikających z art. 2 pkt 9b i pkt 12 a, będzie ponosił tę opłatę za wprowadzanie do obrotu logowanych kubków na napoje, w tym ich nielogowanych pokrywek i wieczek oferowanych w ramach świadczonej usługi hotelowej (pytanie 2).

W przypadku nielogowanych pojemników na żywność i opłaty z art. 3k ust. 1 ww. ustawy (pytanie 3), Wnioskodawca nie będzie ponosił tej opłaty, nie będąc wprowadzającym do obrotu te produkty, tylko podmiot będący producentem/wytwórcą tych produktów wprowadzający je do obrotu.

A w przypadku chusteczek nawilżanych z logo przewoźnika na opakowaniu i opłaty z art. 3k ust. 2 ww. ustawy (pytanie 4), Wnioskodawca nie będzie ponosił tej opłaty, tylko podmiot wprowadzający je do obrotu zgodnie z definicją przedsiębiorcy oraz wprowadzania do obrotu.

Stan faktyczny nr 2 przedstawiony przez Stronę:

II. „Wnioskodawca - X prowadzi usługę gastronomiczną na rzecz przewoźnika kolejowego.

W ramach zawartych umów, X świadczy w wybranych pociągach pasażerskich (IC, EC, EIC, EIP) na rzecz przewoźnika kolejowego usługi polegające na przygotowaniu i wydawaniu podróżnym wybranych produktów gastronomicznych (poczęstunku oraz napoju) w ramach zakupionego u przewoźnika kolejowego biletu.

Usługa poczęstunkowa w wybranych pociągach osobowych realizowana jest przez podwykonawców Wnioskodawcy, działających w ramach systemu franczyzowego X, którzy jednocześnie na podstawie umów franczyzowych prowadzą komercyjną działalność gastronomiczną w wagonach restauracyjnych i składach zespolonych wskazanych pociągów.

Usługa poczęstunkowa w pociągach przewoźnika kolejowego polega na przygotowaniu i wydaniu podróżnemu w ramach zakupionego u przewoźnika kolejowego biletu (bez odrębnych opłat):

1) poczęstunku (jego zakres określa przewoźnik) w jednorazowych opakowaniach bez logowania wydawanych w sytuacjach awaryjnych (standardowo wydawane są na porcelanie),

2) kawy/herbaty w jednorazowych kubkach bez logowania wraz z nielogowanym wieczkiem i zestawem zawierającym cukier, serwetkę oraz mieszadełko zapakowanym w folię,

3) kawy/herbaty w filiżance porcelanowej i zestawu zawierającego cukier, serwetkę zapakowanego w folię.

Opakowania stosowane do pakowania produktów podawanych w ramach realizacji powyższych umów, stanowią opakowania z tworzyw sztucznych lub z papieru/tektury i kupowane są bezpośrednio od producentów bądź pośredników przez Wnioskodawcę. Zgodnie z umowami zawieranimi z przewoźnikiem kolejowym, umowy oraz załączniki do umów określają szczegółowo standard realizowanych usług dla podróżnych, wskazują zakres zastosowania opakowań jednorazowych (kubki papierowe, sztucze, torebki, tacki papierowe, zamykane pojemniki, serwetki).

Poczęstunek wydawany jest na rzecz podróżnych bez odrębnego wynagrodzenia (podróżny uiszcza wyłącznie cenę za bilet). Przewoźnik kolejowy w ramach comiesięcznego wynagrodzenia uiszcza na rzecz Wnioskodawcy wynagrodzenie, którego częścią jest rozliczenie za usługę poczęstunkową na podstawie liczby wydanych poczęstunków na rzecz podróżnych. X również na podstawie umów franczyzowych uiszcza na rzecz franczyzobiorców wynagrodzenie za wydane poczęstunki według ich liczby.

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

- 1) Czy Wnioskodawca jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b Ustawy od przewoźnika kolejowego jako użytkownika końcowego, nabywającego od Wnioskodawcy- z przeznaczeniem do wydawania podróżnym w ramach ceny zakupionego biletu w ramach usługi gastronomicznej - produkty, napoje, żywność oferowane w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy (kubki na napoje, w tym pokrywki wieczka oraz pojemniki na żywność)?
- 2) Czy Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach usługi poczęstunkowej wydawane są podróżnym posiłki w nielogowanych pojemnikach na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy oraz napoje w nielogowanych kubkach wraz z pokrywkami i wieczkami?
- 3) Czy opakowanie używane w ramach konfekcjonowania przez producentów/dystrybutorów dla X asortymentu polegającego na zapakowaniu w odrębną folię np. saszetki cukru i serwetki stanowią „owijaki bez dalszej obróbki”, o których mowa w Sekcji I Załącznika nr 4 do Ustawy?

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

Ad. 1.

Wnioskodawca jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b Ustawy od przewoźnika kolejowego jako użytkownika końcowego nabywającego produkty, napoje lub żywność oferowane w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy (kubki na napoje, w tym pokrywki wieczka oraz pojemniki na żywność) w ramach usługi poczęstunkowej realizowanej na podstawie umowy gastronomicznej. Przepis art. 3b ust. 1 Ustawy, który stosuje się od 01.01.2024 r. wskazuje, że obowiązkiem pobierania opłaty od użytkownika końcowego objęci są przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczną, „w których

oferowane są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty". Użytkownik końcowy w art. 2. pkt 11ac) Ustawy definiowany jest jako podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży". Tym samym, definicja „użytkownika końcowego" nie wyklucza organizacji niebędących osobami fizycznymi jako użytkowników końcowych. Przewoźnik kolejowy w ramach usług przewozu w pociągach kategorii IC, kategorii EC, kategorii EIC, kategorii EIP na podstawie umowy przewozu (bilet kolejowy) oferuje podróżnym bezpłatny poczęstunek, który na podstawie umowy gastronomicznej wydawany jest przez podwykonawców Wnioskodawcy (przedsiębiorcy działający w ramach systemu franczyzowego X). Za zakup elementów składowych poczęstunku, w tym opakowań odpowiada Wnioskodawca.

W ocenie Wnioskodawcy, przewoźnik kolejowy, z którym X ma zawartą umowę gastronomiczną, na podstawie której realizowana jest usługa poczęstunkowa jest użytkownikiem końcowym, od którego X powinien począwszy od 01.01.2024 r. pobrać opłatę, o której mowa w jest 3b ust. 1 Ustawy od produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie - w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

W związku z powyższą kwalifikacją Wnioskodawca jest ponadto zobowiązany do realizacji obowiązku z art. 3h Ustawy - prowadzenia ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę.

Podsumowując, ze względu na okoliczność, że od podróżnego Wnioskodawca nie pobiera jakichkolwiek opłat z tytułu wydawanych poczęstunków: kawy/herbaty w jednorazowych nielogowanych kubkach (bez logo X. oraz bez logo przewoźnika) wraz z nielogowanym widelcem i zestawem oraz poczęstunku w jednorazowych opakowaniach bez logowania, podróżny nie jest użytkownikiem końcowym. Za użytkownika końcowego, od którego Wnioskodawca powinien naliczyć opłatę uznawać należy przewoźnika kolejowego, który nabywa produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne (wydania podróżnym), bez dalszej odsprzedaży poprzez zlecenie X realizacji usługi poczęstunkowej w pociągach.

Ad. 2.

Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach usługi poczęstunkowej realizowanej na podstawie umowy gastronomicznej podróżnym wydawane są posiłki w nielogowanych pojemnikach na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy oraz napoje w nielogowanych kubkach (z pokrywkami i wieczkami), o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy.

W przypadku nielogowanych pojemników na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy podmiotem zobowiązanym do uiszczania opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy jest producent/dystrybutor, który wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu poprzez ich sprzedaż na rzecz X.

W ocenie Wnioskodawcy, w przypadku opakowań objętych Ustawą, które nie są logowane, X nie spełnia przesłanek warunkujących do zakwalifikowania spółki jako przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku, ze względu na wskazane w Ustawie definicje przedsiębiorcy (art. 2 pkt 9b Ustawy) i wprowadzenia do obrotu (art. 2 pkt 12a Ustawy):

- Przedsiębiorca - rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do

obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywo sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm. 13)), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1380/2013”, w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy;

- Wprowadzanie do obrotu - rozumie się przez to pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

W ocenie Wnioskodawcy w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które nie są logowane (bez znaków towarowych i nazwy X oraz przewoźnika) - przedsiębiorcą wprowadzającym do obrotu jest producent lub dystrybutor na terytorium kraju, nie zaś Wnioskodawca.

Ad. 3.

Opakowania używane w ramach konfekcjonowania przez producentów/dystrybutorów dla X asortymentu polegającego na zapakowaniu w odrębną folię np. saszetki cukru i serwetki nie stanowią „owijków bez dalszej obróbki”, o których mowa w Sekcji I Załącznika nr 4 do Ustawy, ponieważ nie spełniają kryterium: „zawierania żywności”.

Wytyczne KE (Wytyczne Komisji dotyczące produktów Jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (2021/C 216/01) opisujące kryteria wraz z przykładami opakowań w punkcie 4.2. nie pozwalają na uznanie, że folia, w którą zapakowane są np. saszetka cukru i serwetka są „owijkami bez dalszej obróbki”, o którym mowa w Sekcji I Załącznika nr 4 do Ustawy, a tym samym że opakowanie tego rodzaju podlegają pod stosowanie Ustawy.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego nr 2 przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.).

W przypadku świadczenia przez Wnioskodawcę usługi gastronomicznej (usługi poczęstunkowej) na rzecz przewoźnika kolejowego i jego podróżnych, którym bezpłatnie wydawane są produkty o których mowa w załączniku nr 6 do ustawy, w ramach ceny zakupionego biletu, należy za art. 2 pkt 11ac ww. ustawy uznać przewoźnika kolejowego za użytkownika końcowego i wskazać, że to Wnioskodawca będzie pobierał opłatę, o której mowa w art. 3b ww. ustawy, od przewoźnika kolejowego (pytanie 1).

Natomiast biorąc pod uwagę definicję przedsiębiorcy z art. 2 pkt 9b i definicję wprowadzenia do obrotu z art. 2 pkt 12a ww. ustawy, należy wskazać że w przypadku świadczenia przez Wnioskodawcę usługi gastronomicznej (usługi poczęstunkowej) w nielogowanych pojemnikach na żywność oraz nielogowanych kubkach wraz z pokrywkami i wieczkami (produkty z załącznika nr 9 do ww. ustawy), Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty z art. 3k ust. 1 ww. ustawy jako podmiot nie spełniający definicji przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu ww. produkty (pytanie 2).

Odnosnie opakowań używanych w ramach konfekcjonowania przez producentów/dystrybutorów dla X asortymentu polegającego na zapakowaniu w odrębną folię np. saszetki cukru i serwetki tzw. „owijaki – bez dalszej obróbki” (pytanie 3), należy wskazać że nie stanowią one paczek i owijek zawierających żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, o których mowa w sekcji I punkcie 2 załącznika nr 9 do ww. ustawy.

W punkcie 2 sekcji I tego załącznika mowa jest o paczkach i owijkach wykonanych z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki. Taką paczką czy owijką może być folia, woreczek z tworzywa sztucznego zawierający żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia bez dalszej obróbki, ale tego kryterium nie spełnia ani cukier ani serwetka. W sytuacji, gdy w paczce czy owijce nie jest zapakowana żywność do bezpośredniego spożycia z paczki czy owijki ale żywność (cukier) zapakowana jest w odrębne opakowanie, której nie spożywa się bezpośrednio

z paczki/owijki oraz nie jest wykorzystywana do bezpośredniego spożycia tylko do przygotowania posiłku czy napoju, to należy przyjąć, że takie opakowanie (paczka/owijka) żywności nie stanowi produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w załączniku nr 9 do ww. ustawy. Stąd folie/owijki/paczki, w które zapakowany jest cukier i serwetka, nie podlegają przepisom ustawy o opłacie produktowej i nie są objęte opłatami z niej wynikającymi.

Stan faktyczny nr 3 przedstawiony przez Stronę:

III. Wnioskodawca - X prowadzi komercyjną usługę gastronomiczną w pociągach przewoźnika kolejowego w pociągach kategorii IC, EC, EIC, EIP, z wykorzystaniem infrastruktury gastronomicznej dla prowadzenia działalności gastronomicznej w ramach systemu franczyzowego X oraz sprzedaż mobilną produktów spożywczych w pociągach bez wagonu gastronomicznego i miejsca gastronomicznego w systemie franczyzowym X.

W ramach tej działalności Spółka świadczy w wybranych pociągach osobowych na rzecz przewoźnika kolejowego usługi polegające na przygotowaniu i sprzedaży podróżnym wybranych produktów gastronomicznych, przy których świadczeniu dania są również pakowane w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Usługi w powyższym zakresie wykonywane są wyłącznie przez Podwykonawców Wnioskodawcy, którzy jednocześnie na podstawie umowy franczyzowych prowadzą działalność gastronomiczną w wagonach, posługując się znakiem towarowym należącym do Wnioskodawcy.

Usługi podwykonawstwa realizowane są na podstawie odrębnych umów zawieranych pomiędzy Podwykonawcami z Wnioskodawcą (umowy franczyzowe). Opakowania stosowane do pakowania produktów podawanych w ramach realizacji umowy stanowią opakowania z tworzyw sztucznych lub z papieru/tektury i kupowane są bezpośrednio od producentów bądź pośredników przez Wnioskodawcę. Zgodnie z umowami zawieranimi z przewoźnikiem kolejowym, umowa oraz załączniki do umowy określają szczegółowo standard realizowanych usług dla podróżnych, wskazują zakres zastosowania opakowań jednorazowych (m.in. kubki jednorazowe, sztućce, torebki, tacki papierowe, zamykane pojemniki, serwetki).

Na części z opakowań znajdują się znaki towarowe, do których prawa ma Wnioskodawca, zaś na podstawie umowy franczyzy korzystają z nich również Podwykonawcy.

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

- 1) Czy podmiotem zobowiązanym do pobrania od użytkowników końcowych opłaty, o której mowa w art. 3b Ustawy w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej (sprzedaż w ramach infrastruktury gastronomicznej, w tym w wagonach gastronomicznych oraz sprzedaż mobilna z wózków minibar) jest podwykonawca Wnioskodawcy realizujący usługi w imieniu i na rzecz X w ramach systemu franczyzowego X?
- 2) Czy Wnioskodawca jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu oznaczone logiem X produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do Ustawy takie jak: kubki na napoje w tym ich pokrywki i wieczka/pojemniki na żywność, które używane są w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej (sprzedaż w ramach infrastruktury gastronomicznej, w tym w wagonach gastronomicznych oraz sprzedaż mobilna z wózków minibar)?
- 3) Czy Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy, w przypadkach, gdy w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej (sprzedaż w ramach infrastruktury gastronomicznej, w tym w wagonach gastronomicznych oraz sprzedaż mobilna z wózków minibar) używane są nielogowane pojemniki na żywność, o których mowa w sekcji I załącznika nr 9 do Ustawy oraz nielogowane kubki wraz z pokrywkami i wieczkami?

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

Ad. 1.

Podwykonawca X - franczyzobiorca działający w ramach systemu franczyzowego X jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b Ustawy od podróżnego jako użytkownika końcowego nabywającego produkty, napoje lub żywność oferowane w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy (kubki na napoje, w tym pokrywki wieczka oraz pojemniki na żywność) w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej (sprzedaż w ramach infrastruktury gastronomicznej, w tym w wagonach gastronomicznych oraz

sprzedaż mobilna z wózków minibar) realizowanej na podstawie umowy gastronomicznej. Przepis art. 3b ust. 1 Ustawy, który stosuje się od 01.01.2024 r., wskazuje, że obowiązkiem pobierania opłaty od użytkownika końcowego objęci są przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczną, „w których oferowane są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty”. Użytkownik końcowy w art. 2. pkt 11ac) Ustawy definiowany jest jako podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży”. Franczyzobiorcy X na podstawie umów franczyzowych z wykorzystaniem infrastruktury gastronomicznej w pociągach świadczą usługi gastronomiczne na własny rachunek jako przedsiębiorcy wpisani do CEIDG/spółki kapitałowe. Przychód ze sprzedaży stanowi przychód z ich działalności, na rzecz X wnoszone są jedynie opłaty franczyzowe. Pozwala to przyjąć, że franczyzobiorcy są przedsiębiorcami prowadzącymi jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy. Przepisy nie zawierają aktualnej definicji jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego oraz jednostki gastronomicznej. Przepis wskazuje, że objęci obowiązkiem pobierania opłaty od użytkownika końcowego są przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne, „w których oferowane są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty” -art. 3b ust. 1 Ustawy. Przepisy te jasno wskazują, że w przypadku sprzedaży w jednostkach napoju lub żywności istotne jest pakowanie przez przedsiębiorcę w opakowania objęte przepisami. związku z powyższym za użytkownika końcowego uznać należy pasażerów pociągów korzystających z usług gastronomicznych, zaś za przedsiębiorców prowadzących jednostki gastronomiczne - franczyzobiorców, na których spoczywa począwszy od 01.01.2024 r, obowiązek pobrania opłaty z 3b ust. 1 Ustawy od produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywkę lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Ad. 2.

Wnioskodawca w zakresie komercyjnej usługi gastronomicznej (sprzedaż w ramach infrastruktury gastronomicznej, w tym w wagonach gastronomicznych oraz sprzedaż mobilna z wózków minibar) jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu oznaczone logiem X produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do Ustawy tj.: kubki na napoje w tym ich pokrywki i wieczka, ponieważ X kwalifikować należy jako przedsiębiorcę w rozumieniu Ustawy, który przedmiotowe produkty wprowadza do obrotu ze względu zlecenie ich produkcji z własnym togo i tym samym będzie odpowiadał za odprowadzanie opłat wprowadzającego. W myśl art. 2 pkt 9b) Ustawy za przedsiębiorcę uważa się „przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.”

Ze względu na oznaczenie logiem X kubków na napoje, Wnioskodawca obowiązany jest do naliczenia opłaty z art. 3k ust. 1 Ustawy za wprowadzenie do obrotu: kubków na napoje, w tym ich pokrywek i wieczek.

Ponadto, w związku z kwalifikacją powyższego obowiązku Wnioskodawca zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji o której mowa w art. 3o Ustawy-ewidencji produktów wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym zawierającej w zależności od rodzaju tych produktów odpowiednio ich masę albo liczbę.

Ad. 3.

Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej (sprzedaż w ramach infrastruktury gastronomicznej, w tym w wagonach gastronomicznych oraz sprzedaż mobilna z wózków minibar) wykorzystywane są nielogowane logiem X produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcjach I i III załącznika nr 9 do Ustawy, w tym z szatą graficzną producenta.

w przypadku nielogowanych pojemników na żywność, o których mowa w sekcji (załącznika nr 9 do Ustawy) podmiotem zobowiązanym do uiszczania opłaty, o której mowa w art. 3 k ust. 1 Ustawy jest producent/dystrybutor, który wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu poprzez ich sprzedaż na rzecz X.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego nr 3 przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 b ustawy o opłacie produktowej, opłata jest pobierana od użytkownika końcowego nabywającego m. in. napoje w kubkach na napoje lub żywność w pojemnikach na żywność.

Natomiast art. 2 pkt 11ac ww. ustawy wskazuje, że użytkownik końcowy to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

W przypadku świadczenia przez Wnioskodawcę komercyjnej usługi gastronomicznej (sprzedaż) przez podwykonawców (franczyzobiorców), to Ci podwykonawcy prowadzą działalność gastronomiczną jako odrębni przedsiębiorcy w stosunku do Strony. W ramach tej działalności podwykonawcy sprzedają klientom napoje w kubkach na napoje i żywność w pojemnikach na żywność, o których mowa w załączniku nr 6 do ww. ustawy, jako użytkownikom końcowym. Tym samym to franczyzobiorcy w świetle przepisów ustawy o opłacie produktowej, będą pobierać opłaty o których mowa w art. 3b ww. ustawy (pytanie 1).

Zgodnie z definicją przedsiębiorcy z art. 2 pkt 9b ww. ustawy, przedsiębiorca który zleca wytworzenie produktów objętych ustawą o opłacie produktowej i pod własnym oznaczeniem (logo) wprowadza je do obrotu, jest traktowany jako Wprowadzający do obrotu. A wprowadzenie do obrotu jest zdefiniowane w art. 2 pkt 12a ww. ustawy jako pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne lub nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne. Stąd Strona, zamawiając u producenta kubki na napoje i pojemniki na żywność z własnym logo X, a następnie dostarczając je swoim podwykonawcom (franczyzobiorcom) do dystrybucji, w ramach komercyjnej usługi gastronomicznej, staje się Wprowadzającym do obrotu produkty o których mowa w załączniku nr 9 do ww. ustawy i podmiotem zobowiązanym do uiszczania opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o opłacie produktowej (pytanie 2).

Natomiast w przypadku nielogowanych pojemników na żywność oraz nielogowanych kubków na napoje wraz z pokrywkami i wieczkami oferowanych w ramach franczyzy i komercyjnej usługi gastronomicznej, to nie Wnioskodawca będzie uiszczał opłatę z art. 3k ust. 1 ww. ustawy, tylko wytwórca/ producent tych produktów wymienionych w sekcji I punkty 1 i 4 załącznika nr 9 do ww. ustawy, wprowadzający je do obrotu, od którego Wnioskodawca zakupuje te produkty (pytanie 3).

Stan faktyczny nr 4 przedstawiony przez Stronę:

IV. Wnioskodawca - X prowadzi również stacjonarną działalność gastronomiczną polegającą na usługach gastronomicznych w punktach gastronomicznych (dalej: Kantyny), produkcji żywności w Kuchni Centralnej oraz świadczeniu usług cateringowych na rzecz indywidualnych klientów.

Usługi świadczone w Kantynach polegają na przygotowaniu i sprzedaży żywności oraz napojów w tym również na wynos, tj. z uwzględnieniem pakowania żywności dla klientów w jednorazowe opakowania. W ramach stacjonarnej działalności gastronomicznej, zarówno Kantyny jak i Kuchnia Centralna, przygotowują półprodukty do sprzedaży z magazynów Spółki w ramach systemu franczyzowego oraz gotową do spożycia żywność w ramach realizacji stacjonarnych usług cateringowych. Spółka

realizuję zarówno obsługę indywidualnych klientów na rzecz których kompleksowo organizuje przyjęcia okolicznościowe jak również usługę odpłatnego świadczenia usługi cateringowej podczas przyjęć, eventów, spotkań biznesowych na podstawie zawartych umów z innymi podmiotami. Wnioskodawca nie ma wątpliwości co do faktu spoczywających na nim obowiązków co do:

pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w tych produktach, zarówno przy prowadzonej sprzedaży w Kantynach jak i obsługi cateringowej na rzecz innych osób lub podmiotów;

- prowadzenia ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych;
- ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

Wątpliwości interpretacyjne obejmują sytuację co do realizacji powyższych obowiązków w przypadku, kiedy klient zamówi u Wnioskodawcy własne logowane jednorazowe produkty w postaci flagi (drewniany patyczek i góra foliowany papier z klejem) wbijanej w produkt spożywczy np. burger, muffin itp. lub balony na patyczkach z logo klienta w ilości określonej przez niego i zgodnie ze złożonym zamówieniem.

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

- 1) Czy Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3 k ust. 1 Ustawy w przypadkach, gdy klient w ramach stacjonarnej usługi gastronomicznej zamówi u Wnioskodawcy własne logowane jednorazowe produkty w postaci flagi (drewniany patyczek i góra foliowany papier z klejem) wbijanej w produkt spożywczy np. burger, muffin itp. lub balony na patyczkach z logo klienta w ilości określonej przez niego i zgodnie ze złożonym zamówieniem?

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

W ocenie Wnioskodawcy, X nie podlega obowiązkowi ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3 k ust. 1 Ustawy w przypadkach, gdy w ramach stacjonarnej usługi gastronomicznej klient zamówi u Wnioskodawcy własne logowane jednorazowe produkty w postaci flagi (drewniany patyczek i góra foliowany papier z klejem) wbijanej w produkt spożywczy np. burger, muffin itp. lub balony na patyczkach z logo klienta w ilości określonej przez niego i zgodnie ze złożonym zamówieniem.

W ocenie Wnioskodawcy w zaprezentowanym stanie faktycznym podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych jest klient zamawiający usługę cateringową który zlecił wytworzenie tych produktów Wnioskodawcy i to na nim spoczywa obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 3 k ust. 1 Ustawy i prowadzenia ewidencji, o której mowa w 3o Ustawy. W myśl art. 2 pkt 9b) Ustawy za przedsiębiorcę uważa się bowiem „przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzspółnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, (...), w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy."

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego nr 4 przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.).

Artykuł 3k ust. 1 i ust. 2 ustawy o opłacie produktowej nakłada na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty wymienione w załączniku nr 9 do ww. ustawy obowiązek wnoszenia rocznej opłaty związanej z wprowadzeniem ich do obrotu, i koniecznością sfinansowania dalszego zagospodarowania odpadów powstałych z tych produktów. Wśród wymienionych w załączniku nr 9 produktów, nie ma produktów typu flaga (drewniany patyczek i góra foliowany papier z klejem (pytanie 1), stąd wprowadzenie takiego produktu do obrotu nie jest objęte przepisami ww. ustawy, w tym dot. opłat z art. 3k ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy. Natomiast w załączniku nr 9 do ww. ustawy, w sekcji II punkt 2 wymieniono kategorię produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o nazwie „balony, z wyjątkiem balonów do użytku

przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów”. Powyższe wskazuje że balony spełniające definicję produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z art. 2 pkt 9e ww. ustawy, rozprowadzane wśród konsumentów, objęte są obowiązkiem wnoszenia opłaty z art. 3k ust. 2 ww. ustawy – przy wprowadzaniu ich do obrotu. W przypadku stacjonarnej działalności gastronomicznej prowadzonej przez Wnioskodawcę, w ramach której Wnioskodawca rozprowadza wśród konsumentów balony (z logo klienta), nie należy mówić o ich wprowadzaniu do obrotu w myśl art. 2 pkt 9b i pkt 12a i konieczności wnoszenia opłaty z art. 3k ust. 2 ww. ustawy. W przypadku tych balonów to wytwórca/producent balonów wprowadzający je do obrotu (po raz pierwszy na terytorium kraju) będzie przedsiębiorcą wprowadzającym je do obrotu obowiązany do uiszczania opłaty z art. 3k ust. 2 ww. ustawy.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.